

15 SI 162/2017

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v Pelhřimově

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 15035 / 2017 Ev. číslo: 8ae1da93-ec2a-4052-954d-f8892d288763
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 513357413
 Věc: žádost o zaslání rozsudků

Odesílatel:

ID schránky: ID schránky Typ datové schránky: PFO
 Osoba: Hlavička org. - fy. Adresa: Adresa zaměstnání

Dodáno do DS dne: 19.10.2017 14:03:18 Odesláno do DS dne: 19.10.2017 14:03:18
 Č.j. příjemce: 7T 51/2016 Č.j. odesílatele: 7T 51/2016
 Sp.zn. příjemce: 7T 51/2016 Sp.zn. odesílatele: 7T 51/2016
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis je platný
 Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 2
 Sériové číslo certifikátu: sériové čís. cert. Platnost: 22.05.2017 - 22.05.2018
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 19.10.2017 14:03:18)
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 19.10.2017 12:44:49
 Datum a čas autom. ověření: 19.10.2017 14:05:25

Počet podaných příloh:1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		žádost o zaslání rozsudku.docx										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 19.10.2017 14:05:25 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

Poznámka

Hlavička org. - fy.

Tel. číslo
E - mail

Okresní soud v Pelhřimově

tř. Legií 876

Pelhřimov

PSČ: 393 36

ke sp.zn. 7T 51/2016

V Praze, dne 19.10.2017

Věc: Žádost o zaslání rozsudků dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím.

Vážená paní, vážený pane,

Ve shora uvedené věci byl Okresním soudem v Pelhřimově dne 21.11.2016 vydán rozsudek sp.zn. 7T 51/2016, který ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1.2.2017, sp.zn. 14TO 31/2017 nabyl právní moci dne 10.3.2017.

Zdvořile tímto žádám nadepsaný soud o zaslání anonymizovaných rozsudků ve výše označené věci na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a to na datovou schránku advokáta.

Předem děkuji za spolupráci,

s pozdravem,

Titul jméno a příj.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Papežové, Ph.D. a přísedících Zdeňka Musílka a Františka Čapka v hlavním líčení konaném dne 21. listopadu 2016 v Pelhřimově,

t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED] soukromý podnikatel, trvale bytem [REDACTED], okres [REDACTED]

je vinen,

že

1.

v blíže nezjištěné době, přinejmenším od počátku roku 2001 do 6. 5. 2015, v obci [REDACTED] okr. [REDACTED], ve společném obydlí v rodinném domě čp. 24, dlouhodobě v přítomnosti svých tehdy nezl. dětí [REDACTED] a nevlastní dcery [REDACTED], roz. [REDACTED] nar. [REDACTED], po předechozím požití alkoholických nápojů svoji družku [REDACTED] nar. [REDACTED] několikrát v týdnu slovně napadal hrubými urážlivými výroky, ponižoval ji, nejméně jednou až dvakrát týdně jí otevřenou dlaní udeřil do obličeje, hlavy, zadku, v jednom případě ji shodil ze schodů, poranil jí ruku, narazil kostrč, po jednom z úderů otevřenou dlaní upadla na stůl, přičemž na sebe strhla ze stolu motorovou benzinovou pilu a způsobila si tržné poranění

hlavy, které si vyžádalo lékařské ošetření, jako legální držitel střelných zbraní vyhrožoval jejich použitím a v jednom případě nezjištěnou zbraní, nabitou, vystřelil do vzduchu;

v roce 2012 byla u [redacted] zjištěna roztroušená skleróza, pohybovala se za pomoci francouzských holí, v tomto stavu ji nutil nakupovat v místní prodejně alkoholické nápoje, zejména pivo, od měsíce ledna 2015 byla již imobilní, ležela pouze po čtyřech. nezajistil jí základní lékařskou péči, nezajistil jí přísun léků, žil z jejího invalidního důchodu. peníze utrácel za alkohol, v domácnosti byl nedostatek jídla, nechával ji pokálenou, pomočenou a opruzenou spát na hromadě hadrů v kuchyni na zemi, mezi výkaly koček, slepic, odmítl pro ni lékařskou péči, nepustil do domu praktickou lékařku [redacted] [redacted] kdy se této za pomoci sousedů podařilo na druhý pokus do rodinného domu dostat. když y důsledku své opilosti usnul, poškozenou vyšetřit a tato byla okamžitě převezena do [redacted] sloužící jako léčebna dlouhodobě nemocných;

v uvedeném období svým dětem nadával, [redacted] bezdůvodně ve větším množství případů udeřil otevřenou rukou do hlavy, a to i [redacted] nar. [redacted], nechával si dělat testy otcovství, otcovství k dceři [redacted] neuznával, která v důsledku toho musela navštěvovat psychiatra, nevlastní dceru [redacted], roz. [redacted] v několika případech bezdůvodně fyzicky napadal údery otevřenou dlaní do obličeje, hrubě jí urážel a všem vyhrožoval zbraněmi, kdy nevlastní dcera byla nucena z domu odejít ve svých sedmnácti letech, syn [redacted] taktéž opustil společnou domácnost po své zletilosti a rovněž i dcera [redacted] děti měly hlad, všechny peníze propil, na základě podnětu třídní učitelky [redacted] bylo rozhodnuto o dohledu nad výchovou nezletilých, a to Okresním soudem v Pelhřimově, u členů žijících ve společném obydlí nebyl zjištěn syndrom týrané osoby, ale bylo zjištěno fyzické a psychické zanedbání.

2.

v blíže nezjištěné době v letních měsících roku 2002 až 2004 v obci [redacted], okr. [redacted], v rodinném domě čp. 24, kolem 23:00 hod. po předchozím požití alkoholických nápojů a po podání alkoholických nápojů nevlastní dceři [redacted] roz. [redacted] nar. [redacted] využil její podnapilosti, kdy tato se snažila neúčinně bránit, což se jí nepodařilo, a v důsledku tohoto stavu bezbrannosti v jejím pokoji v prvním patře na této vykonal soulož tím, že svůj pohlavní úd zasunul do její pochvy, i když se tato snažila mu dát najevo, že s pohlavním stykem nesouhlasí,

t e d y

ad 1

- týral osobu, která je v jeho péči a výchově, takový čin spáchal nejméně na dvou osobách a páchal takový čin po delší dobu,
- týral osobu blízkou, žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu

ad 2

- donutil jiného k soulož, k takovému činu zneužil bezbrannosti jiného

tím spáchal

ad 1

- zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c, d) tr. zákoníku,
- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku,

ad 2

- trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zákona, účinného do 31. 12. 2009.

Z a t o s e o d s u z u j e

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s dozorem.**

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je povinen uhradit poškozené společnosti **Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, IČ 41197518**, Praha, Orlická 4/2020, pro doručování Regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, Benešova 10, Brno, náhradu škody ve výši **2.021,97 Kč.**

O d ů v o d n ě n í

Z provedeného dokazování byl zjištěn skutkový stav uvedený ve výroku rozsudku.

Obžalovaný udělil souhlas s konáním hlavního líčení v jeho nepřítomnosti, soud proto provedl hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaného. Obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání tak, není vše pravda, neshody mezi nimi byly, hádali se. Tak jak je to tam napsáno, tak to nebylo. Alkoholické nápoje pije normálně, ale tvrdý alkohol to už musí být. Není pravda, že družku napadal jak slovně, tak fyzicky. Družce dal facku jednou či dvakrát, když viděl, že je doma nepořádek a už se neudržel. Ze schodů ji neshodil, spadla sama, neporanil jí ruku a ani ji nenarazil kostrč. Nikomu z rodiny nevyhrožoval s puškou v ruce a před nimi do vzduchu nestřílel. Není pravda, že by nutil družku nakupovat alkohol v době, kdy chodila o francouzských holích. Družka běžně nakupovala, pokud ještě mohla a pak když to nešlo, tak nechala nákup v prodejně a on ho domů přinesl. Nikdy léky družce nekupoval a ani nesháněl. V době, kdy družka nemohla chodit, tak jí dal do kuchyně postel, ale ona na ní nespala, protože byla tvrdá. Z důchodu družky nikdy nežil, ona mu z důchodu dávala na nákup a on si za to koupil i lahev alkoholu. Děti měly jídla až moc, dostatek měla i družka poslední dobou. Družka nespala na zemi, spala na matraci. Měla pleny, ale na ní nepoznal, že neudrží moč a stolicí. Dceru [redacted] nikdy fyzicky nenapadal, na dceru si nechal udělat otcovství jednou, když jí byly dva roky. [redacted] platil tři školy, ale ani jednu nedodělala, tu také nemlátil. Té dal víc

peněz než vlastním dětem. Vylučuje, že by obě holky mlátil za to, že mu družka neuvařila. Syn [redacted] od něho nebyl nikdy mláčen, děti byly přítomny tomu, když družce nadával, ale myslí si, že neviděly, že by družku fackoval. Nevěří tomu, co družka a děti říkaly. Živil se jako živnostník – zedník, dával peníze na domácnost, dva poslední měsíce žil z důchodu družky. Co se týče pohlavního styku s nevlastní dcerou [redacted], tak to už bylo dávno, přesně neví. [redacted] mohlo být tak asi 20 let či více. Bylo to asi v létě, [redacted] přijela z Prahy, byla někde na zábavě a byla pod vlivem alkoholu stejně jako on. Byl doma sám a v jiné místnosti byla družka. On byl také pod vlivem alkoholu a šel za ní na pokoj, protože se tam svítilo. Byla tam sama, určitě tam nebyla dcera [redacted]. Nikoho z pokoje nevyhazoval. Nepamatuje si, zda ji sám svlékl či se svlékla sama a pak spolu souložili. Možná byla i trochu aktivní, ale on si to nepamatuje. Neodstrkovala ho od sebe a ani nekřičela o pomoc. Následně nechtěl po [redacted] sex, to chtěla ona, ale k ničemu dalšímu nedošlo. Sex s [redacted] nebyl násilím, ona s tím souhlasila.

Soud přečetl se souhlasem stran protokoly o výpovědi svědkyně [redacted] nar. [redacted]. Tato uvedl, že zpočátku jejich soužití bylo normální. Pak si začal domů brát kamarády a pil s nimi doma. Na přesný datum si již nepamatuje, ale on si začal s paní [redacted]. Jí začal mlátit. Bylo to otevřenou rukou do hlavy za to, když něco špatného řekla. Nepamatuje si, kdy to začalo a kdy to bylo poprvé. Mlátil jí, když byl naštvaný a na ní si potom vyléval zlost. Děti byly tomuto napadení přítomny. Fyzicky ji napadal, ale není schopna říci jak často a kolikrát. Když chodila o berlích, tak kupovala do batohu. Jednou se stalo, že když už nedokázala vstát, tak ji dovezl před dům a ona musela po kolenou dojít až domů. To bylo v době, kdy již děti doma nebyly. Pak už když nechodila, tak spala v kuchyni. Zpočátku spala na posteli s ním, ale to se nedalo. Nakonec spala na zemi na dlaždičkách. V tomto stavu obžalovanému vařila, myla nádobí a jemu to bylo jedno. Jídlo si nechal od ní nosit až pod nos. Dávala mu peníze na nákup, z poloviny peněz udělal nákup pro ně a pak si koupil rum a pivo. Druh jí s hygienou nepomáhal. V květnu 2015 přišla lékařka a ta jí řekla, že v tomto stavu a v těchto podmínkách nemůže být. Obžalovaný se o děti nestaral, netrestal je. Dětem se u nich doma nelíbilo a říkaly jí, že s ní tam nebudou. Také opravdu brzy z domu odešly. Viděly ho doma napitého, a to nejméně dvakrát v týdnu. Obžalovaný byl horší pod vlivem alkoholu, kdy byl lítostivý a vzteklý. [redacted] jednou vyhrožoval, že jí zastřelí, ale myslí si, že to jen tak říkal. Obžalovaný jí sprostě nadával, a to asi tak jednou týdně. Zranění na hlavě si udělala po úderu dlaní do hlavy, kdy dostala od obžalovaného ránu, spadla na stůl a shodila na sebe motorovou pilu. Testy otcovství si udělal na [redacted], protože nevěřil, že je její otec. Děti si stěžovaly, že nemají, co by chtěly, stalo se i to, že kluk měl hlad. Co se týče údajného znásilnění dcery [redacted] obžalovaným, tak to vůbec netuší, kdy se to událo. Holky jí říkaly, což myslí [redacted] že obžalovaný [redacted] znásilnil. Jí se to nelíbilo, ale už neví, co na to řekla. Pamatuje si, že jí jednou [redacted] ukazovala díru ve zdi z jejího pokoje do budoucí koupelny, kde jí měl obžalovaný pozorovat. [redacted] potom přestala do [redacted] jezdit. Nemyslí si, že by [redacted] mohla souložit s obžalovaným dobrovolně. Je pravda, že spíše holkám věřila, ale nevěřila, že by si to mohl k holce dovolit. V doplňující výpovědi uvedla, že by to vše chtěla zrušit, sice to, co uvedla je popravdě, na tom nechce nic měnit, ale chce mít již klid. Chce se vrátit k obžalovanému do [redacted]. Svědkyně [redacted] [redacted] uvedla, že když byla malá, tak viděla, jak obžalovaný úmyslně napadá matku, nadával jí, často ji mlátil. Viděla, jak jí mlátí a uráží. Obžalovaný mlátil i je, děti. U nich doma vždy byl nepořádek a byla tam špína. Bylo jedno při tom fyzickém napadení, zda byl střízlivý nebo pod vlivem alkoholu, ale nedá se říci, že byl někdy střízlivý. Nejprve vytýkal matce, že je „špindíra“ a v domě je nepořádek. Nechce se ho zastávat, ale v tomto měl

pravdu. Potom už to nebylo jenom kvůli nepořádku. Obžalovaný často pil, a když ho nějak naštvála, tak jí bezdůvodně udeřil a slyšeli to i jiní lidé. Když se pokoušela matky zastat, tak jí osočoval sprostými slovy a i jí uhodil. Žili v hrozných podmínkách. Měla i psychické problémy, ty má od dětství. K slovnímu a fyzickému napadení docházelo často. Fyzicky napadal matku i před dětmi, viděla, jak jí shodil ze schodů. Zbraně figurovaly v těchto konfliktech. Jednou se obžalovaný s matkou hádali, ona se do toho vložila a říkala, že to takto dál nejde, že máma je vyřízená, ona a i bratr a obžalovaný jim vyhrožoval, že použije zbraň. Nezažila to, aby se k nim otec choval hezky. Pořád jí předhazoval, že není jeho dcera. Vadilo mu, že není na jeho straně, ale kdo by byl na jeho straně. Pociťovala to tak, že byla nervosní a brečela. [REDAKCE] je její nevlastní sestra, k ní se obžalovaný taky nechoval hezky. Vztah mezi [REDAKCE] a obžalovaný byl takový, že se neměli rádi. Obžalovaný jí urážel, napadal ji fyzicky i psychicky. Přesně neví, kdy to bylo, ale [REDAKCE] bylo asi 17 let a ví, že jí táta znásilnil. Ona byla s [REDAKCE] v pokoji a přišel tam obžalovaný, který musel dát [REDAKCE] něco do pití, protože byla v podnapilém stavu. Jí vyhodil z pokoje. Stála za dveřmi a slyšela křik. [REDAKCE] křičela, že to nechce, pak byly nějaké zvuky. Když se to stalo, tak vyšel z pokoje a ona šla za ní. [REDAKCE] byla ubrečena a řekla jí, že jí znásilnil. Neví, jestli v té době tam ještě s nimi bydlela nebo tam přijela. Matce byla diagnostikována roztroušená sklerosa v roce 2011 či 2012, nejdříve chodila o holích a pak přestala chodit úplně. V roce 2015 už nežila doma. Byla s matkou v kontaktu, matka ležla po zemi, nešlo to, že by se sama mohla hýbat, podle ní potřebovala někoho, kdo se o ni postará. Když byla doma, nemohla chodit, tak jí obžalovaný nadával, že je mrzák, kopal do ní, měla naraženou kostrč, bouchal jí fackou přes hlavu, choval se k ní nelidsky. Napadal jí, i když věděl, že nemůže vstát. Ví, že se pořád hádali, říkal jí, že patří do ústavu, dělal z ní blázna. Otec nezajišťoval matce žádnou lékařskou péči. Svědek [REDAKCE] uvedl, že s obžalovaným si nikdy moc nerozuměl, nebavili se. S matkou a sestrami měl dobré vztahy. Doma byly hádky a nebylo to moc příjemné. Ze začátku se rodiče hodně hádali, byli na sebe dost nepřijemní. Pak otec začal pít. Co si pamatuje, tak pil vždycky, ale poslední léta, když začínal střední školu, tak to bylo horší. Obžalovaný matce ubližoval, přišla sem tam nějaká facka. Vždy si hledal důvod k hádce. Matka nikdy fyzicky obžalovaného nenapadla, bylo to naopak. Hodně krát byl u toho přítomen. Nebyl přítomen tomu, že by spadla ze schodů. Odešel z domácnosti v roce 2014. Matka byla v té době o holích, měla problémy s chůzí, ušla pár kroků a dál nemohla. Už nebyla schopna se o sebe postarat. Obžalovaný nikdy matce s ničím nepomohl. S otcem se hádali, vadilo mu, že se zastával matky. Párkrát se ho dotknul. Důvod byl ten, že chránil matku. K sestrám se choval hůře, tyto byly akčnější, zastávaly se matky a zastávaly svůj názor, proto byl na ně agresivnější. Používal hrubé urážlivé výrazy, i sestru udeřil. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že když se přestěhovali k obžalovanému, tak se agresivita obžalovaného vyvíjela. Bylo to hodně komplikované, byly špatné hygienické podmínky. Obžalovaný a její matka se pořád hádali, matka obžalovaného pořád milovala a miluje. Matka byla taková loutka, co obžalovaný řekl, to ona udělala. Matka se nechala od obžalovaného mlátit a nechá se jím lehce zmanipulovat. Fyzicky matku napadal a bylo to čím dál tím horší. Když byl pod vlivem alkoholu, tak to bylo ještě horší. Zpočátku měli vztah dobrý, pak si začala všimnout, že jí sleduje, masturboval za oknem a pak došlo i k tomu znásilnění. Byla u paní [REDAKCE], a když se vrátila, tak jí obžalovaný nabídl červené víno, ale v tom něco muselo být. Pak odešli s [REDAKCE] do pokoje, pak přišel obžalovaný a [REDAKCE] vyhodil z pokoje. Začal jí osahávat, ale byla taková celkově omámená, ze začátku se bránila, ale on nepřestal a pokračoval a došlo k pohlavnímu styku. Mohlo se to udát v roce 2001, když jí bylo 17 let. Matka měla encefalitidu, roztroušenou sklerózu, snažili se jí pomáhat, ale bylo to k ničemu. Obžalovaný jí nikdy s ničím nepomohl.

Teprve poté, co matka podala trestní oznámení, se chová jinak a teď jí matka sdělila, že se o ni otec stará dobře.

Se souhlasem stran byly přečteny úřední záznamy o podání vysvětlení [redacted] [redacted] která uvedla, že byla učitelkou dětí, podle jejího názoru měly těžké dětství. Opakovaně upozorňovala odbor sociálních věcí a je jí známo, že tam byly prováděny časté kontroly. Rodiče slibovali nápravu, ale moc věcí se v domě nezměnilo. [redacted] uvedla, že je známo, že v rodině obžalovaného byl vždy hrozný nepořádek. Obžalovaný měl vždy problém s pitím alkoholu. Jinak ho pokládá za hodného člověka, který nikdy s nikým neměl žádný problém. O tom, že by se obžalovaný nějak nevhodně choval ke své družce, nikdy neslyšela. Obecně se to povídalo, ale když se družky někdo zeptal, tak nic neřekla. Naposledy vedla ke [redacted] paní doktorku a tehdy také domlouvala obžalovanému. Když tehdy paní [redacted] viděla, tak byl doma hrozný nepořádek a paní [redacted] byla hodně cítit močí a výkaly. Velkým omezením bylo to, že nemohla chodit, ležela jen po čtyřech. [redacted] uvedla, že někdy koncem dubna 2015 jí volal nějaký soused, že paní Svobodová žije v hrozných podmínkách, z tohoto důvodu podnikla návštěvu v bytě, tam jí dovedla další sousedka paní [redacted]. Zjistila, že paní žije v hrozných podmínkách, bylo to otřesné. Nebrala asi rok potřebné léky na léčbu s roztroušenou sklerosou a byla velmi zanedbaná. V tu dobu byl doma obžalovaný a vykřikoval něco v tom smyslu, že nic nepotřebují a doma nikoho nechťjí. Byl silně opilý a po chvíli usnul. Proto zařídila převoz do LDN [redacted]. Svědek [redacted] uvedl, že než odvezli [redacted] do LDN v [redacted] tak zašel k nim tak i dvakrát týdně. Viděl, v jakých podmínkách tam žili, bylo to hrozně, měli tam velký nepořádek. Poté, co [redacted] přestala chodit, tak v té špině ležela po čtyřech nebo po zadku, sám se na to nemohl již dívat a tak jednou volal sanitku. V době, kdy byla [redacted] u obžalovaného, tak byl opakovaně asi ve čtyřech případech tomu, jak jí obžalovaný fyzicky napadl. Pokaždé, když měl něco upito, tak jí začal nadávat a pokud mu něco řekla, tak jí hned nějakou plesknul. Z jeho pohledu to bylo bezdůvodné. Neví, jak se k ní obžalovaný choval, když tam nikdo nebyl, někdy, když tam přišel, tak byla [redacted] hodně ubrečená a říkala, že jí nařezal. Stalo se, že se jí i ve dvou případech zastal, ale to na něho obžalovaný také křičel. Svědek [redacted] uvedl, že může potvrdit, že [redacted] často domů tahala batoh plný piva. Nedokáže říct, zda jí obžalovaný mlátil, u toho nebyl, ale povídalo se to. Sám někdy pomohl nést [redacted] nákup, protože to nemohla zvládnout a bylo mu to líto. Podle jeho názoru není zlý člověk, je hodný, ale alkohol ho asi zničí.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie bylo zjištěno, že obžalovaný v rozhodném období netrpěl duševní chorobou v pravém smyslu slova, byla u něho zjištěna porucha disociální s nadstavbou alkoholové deprivace a závislost na alkoholu ve třetím vývojovém stádiu. Obžalovaný v době páchaní trestného činu mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání ovlivnit, a to v případě ve stavu střízlivém a ve stavu ebriety, ve druhém případě byly jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti sníženy, nikoliv však v míře podstatné. Porucha osobnosti není léčbou ovlivnitelná. Protialkoholní ústavní léčení by bylo namístě, ale s ohledem na negativní postoj obžalovaného k léčení, jeho účel nebude naplněn. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního stíhání, vzhledem ke struktuře osobnosti není schopen akceptovat důsledky svého předchozího jednání a ani se z nich poučit.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie bylo zjištěno, že paměťové schopnosti [redacted] jsou podprůměrné s projevy narušení paměťových funkcí, které způsobují, že reprodukce prožitých událostí je z její strany nepřesná a její rozumové schopnosti jsou značně podprůměrné a samy o sobě jí umožňují chápání skutečnosti. Osobnost je jednoduše strukturovaná, nejistá, s oslabením volné složky a s projevy úpadku osobnosti v důsledku organického postižení mozku a sociálního zanedbání. V důsledku degradace osobnosti je její věrohodnost snížena. Výpověď je snížene věrohodná, jednak v důsledku poruch paměti, reprodukuje události nepřesně a jednak v důsledku jednoduché struktury osobnosti a následné degradace osobnosti, má tendenci prožívané události bagatelizovat a nekriticky je idealizovat. Rysy zvýšené sugestibility se neprojevují. Vztah k obžalovanému je nekriticky pozitivní. Syndrom týrané osobnosti nebyl zjištěn, ale ze strany svého druha byla fyzicky a psychicky zanedbávána. Ohledně [redacted] bylo zjištěno, že její rozumové schopnosti jsou podprůměrné a umožňují jí chápání skutečnosti, paměťové schopnosti jsou průměrné a umožňují jí objektivní reprodukci prožitých událostí, nebyl u ní zjištěn sklon ke konfabulaci. Osobnost [redacted] je uzavřená, nejistá, neuroticky strukturovaná, emočně nevyrovnaná, ale aktivní a podnikavá, v její osobnosti nebyly zjištěny takové patologické rysy, které by mohly snižovat její obecnou věrohodnost. Výpověď [redacted] je možno považovat za věrohodnou. Nebyl u ní zjištěn syndrom týrané osoby v období dětství a dospívání byla po fyzické a psychické stránce zanedbávána.

Dále byly provedeny listinné důkazy, a zejména výpis z lékařské dokumentace [redacted] protokol o vydání hmotné věci, protokol o ohledání místa činu, oznámení o zranění osoby, spis MÚ Humpolec včetně záznamu o šetření, zprávu [redacted] [redacted] podnět k nařízení dohledu, rozsudek OS v Pelhřimově 6Nc 350/97, rozsudek OS Pelhřimov P 41/98, záznamy o šetření, rozhodnutí OS Pelhřimov, zprávu o dohledu, osobní výkazy obviněného.

Soud zhodnotil provedené důkazy, a to jednotlivě a ve vzájemných souvislostech a dospěl k následujícím závěrům. V dané věci je obžalovanému kladeno za vinu, že v období nejméně od počátku roku 2001 do 6. 5. 2015 v místě svého bydliště se dopustil zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) tr. zákoníku ve vztahu k dětem, a to [redacted], a k nevlastní dceři [redacted], rozené [redacted] neboť týral osoby, které byly v jeho péči a výchově, takový čin spáchal nejméně na dvou osobách a páchal čin po delší dobu. Ve shodném období se měl dopustit zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, přičemž tohoto jednání se měl dopustit ve vztahu ke své družce [redacted] nar. [redacted] neboť tato žila s ním ve společném obydlí a měl jí týrat po delší dobu. Dále měl v blíže nezjištěné době v letech 2002 – 2004 v místě svého bydliště spáchat trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zákona, účinného do 31. 12. 2009, a tohoto jednání se měl dopustit ve vztahu k nezl. dceři [redacted], rozené [redacted] nar. [redacted]. Obžalovaný vyloučil, že by se choval způsobem tak, jak je mu kladeno za vinu, družku sice urážel a napadal, ale v důsledku toho, že měli doma nepořádek, vyloučil, že by trestal děti. Připustil to, že měl pohlavní styk s nevlastní dcerou [redacted] [redacted] ale podle jeho názoru se nejednalo o znásilnění. Jednání a chování obžalovaného podrobně popsali ve svých výpovědích svědci, a to [redacted], [redacted] a [redacted]. Tyto výpovědi jsou v základních rysech shodné, soud neshledal mezi nimi žádný podstatný rozpor a korespondují i s dalšími usvědčujícími důkazy. V dané věci nebyl proveden takový důkaz, jenž by měl mít dopad na věrohodnost těchto výpovědí. Soud

považuje tyto výpovědi svědků za přesvědčivé a věrohodné. Svědkyně [redacted] taktéž podrobně popsala chování obžalovaného, následně ale uvedla, že chce mít již klid s tím, že co uvedla dříve je pravda. I za dané situace lze jednoznačně vyjít z výpovědi této svědkyně, skutečnosti svědkyní uvedené jsou natolik specifické, že tyto skutečnosti nemohl uvést ten, kdo by toto neprožil. Její výpověď i koresponduje s výpověďmi dětí a i dalších svědků. Stanovisko této svědkyně k chování obžalovaného a její náhled na dané jednání je dobře vysvětlitelné s ohledem na její osobnost tak, jak vyplynula se závěru znaleckého posudku. Toto vše koresponduje i s tím, že tato poškozená se v průběhu trestního řízení vrátila k obžalovanému tak, jak uvedly děti. Na základě provedeného dokazování lze poměrně dobře zmapovat vzájemné vztahy mezi členy domácnosti obžalovaného. Pokud další osoby hodnotí obžalovaného jako člověka hodného, který má problém s alkoholem, tak toto v žádném případě nemůže změnit důkazní situaci ohledně toho, jak se obžalovaný choval doma ve své domácnosti ke svým blízkým. Je nutno zdůraznit, že krom výpovědi členů rodiny jeho chování bylo zmapováno i dalšími svědky, kteří přišli do kontaktu s jejich rodinou. Jednání obžalovaného ke svým blízkým bylo jednoznačně prokázáno výpověďmi osob, které žily s obžalovaným ve společné domácnosti. Tyto důkazy soud považuje za rozhodující. Nelze odhlédnout od toho, že jsou v souladu i s dalšími důkazy v této věci provedené, a to zejména úředním záznamem o podání vysvětlení [redacted] a [redacted] a i [redacted]. Daná situace vygradovala tím, že [redacted] musela být z domácnosti odvezena za okolností tak, jak popsala [redacted]. To vše prokazuje to, že výše uvedená tvrzení osob blízkých o chování obžalovaného nejsou v žádném případě nadnesená, či zveličená, naopak je zřejmé, že vše ani v této věci nezaznělo. Svědci chování obžalovaného velice podrobně vylíčili a je nutno jejich popis považovat za velice přiléhavý dané situaci. Obžalovaný připustil, že občas poškozenou [redacted] udeřil, ale z jeho pohledu to nebylo bezdůvodné, neboť tato se nestarala o domácnost řádně. Je zřejmé, že obžalovaný si dostatečně neuvědomuje nevhodnost svého chování ve vztahu k osobám mu blízkým a jaké nepříznivé následky tohoto jednání měly dopad na děti vyrůstající v tomto prostředí. Je nutno i přihlídnout k závěru znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, že [redacted] jednání obžalovaného bagatelizuje a zlehčuje. Chování obžalovaného tak, jak vyplynulo z provedeného dokazování, koresponduje i se závěrem znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ohledně osobnosti obžalovaného. Způsob chování obžalovaného tedy koresponduje s profilem osobnosti obžalovaného tak, jak byl soudem zjištěn ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Z pohledu všech provedených důkazů je zřejmé, že chování obžalovaného v průběhu času gradovalo do stavu, který nastal v momentě, kdy [redacted] byla z domácnosti odvezena. Je zřejmé, že [redacted] nevedla domácnost řádně. Lze v jejím způsobu vedení domácnosti konstatovat hrubé nedostatky, i co se týče v péči o děti, ale na druhé straně toto v žádném případě neopravňovalo obžalovaného k tomu, aby se choval tak, jak je výše rozvedeno. Je evidentní, že děti byly nuceny přihlížet opakujícím se urážkám, nadávkám a bití matky otcem a je zřejmé, že obžalovaný se takto choval po celou dobu jejich dětství. Skutečnosti zjištěné z výpovědí jednotlivých členů rodiny korespondují nejen mezi sebou navzájem, ale jsou potvrzovány i výpověďmi dalších osob včetně dalších důkazů, jež mají podobu listinných či znaleckých posudků. V daném případě soud nemohl na základě provedeného dokazování učinit jiný závěr než ten, že obžalovaný se choval tak, jak je tvrzeno obžalobou. Soud proto dospěl k závěru o vině obžalovaného tak, jak je výše uvedeno.

Co se týče právní kvalifikace jednání obžalovaného, tak obžalovaný se tohoto jednání dopustil dílem za účinnosti trestního zákona, jenž byl účinný do 31. 12. 2009 a v jednání pokračoval za účinnosti trestního zákona, jenž nabyl účinnosti dne 1. 1. 2010, je tedy namíste jednání obžalovaného kvalifikovat podle § 2 odst. 2 tr. zákona podle trestního zákoníku účinného od 1. 1. 2010. Jak v případě zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 tr. zákoníku tak i v případě zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku, jednání pachatele spočívá v týrání další osoby, přičemž se jedná o takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním, a to buď s osobou blízkou či s osobou svěřenou, jenž žije s pachatelem ve společném domě či bytě a současně se vyznačuje toto jednání i určitou mírou trvalosti a dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobilé vyvolat vztah, který pociťuje postižená osoba jako těžké příkoří, které může mít podobu psychických či fyzických útrap anebo obojí. Není nutné, aby toto týrání mělo povahu fyzického násilí, případně bylo spojeno s následky na zdraví týrané osoby. Období je vymezeno od roku 2001 do 6. 5. 2015, přičemž teprve dne 1. 6. 2014 vstoupil v účinnost trestný čin týrání osoby žijící ve společném obývaném domě či bytě podle § 215a tr. zákona účinného do 31. 12. 2009, ale trestný čin týrání svěřené osoby podle § 215 tr. zákona účinného do 31. 12. 2009 v tu dobu již byl zakotven, proto bylo období jednání obžalovaného takto vymezeno. Na základě provedeného dokazování je nutno konstatovat, že jednání obžalovaného, jak ve vztahu k družce [REDAKCE], tak i k dětem žijící ve společném domě, je nutno podřadit pod pojem týrání osob ve smyslu trestního zákoníku. Jednání obžalovaného ve vztahu k družce, k dceři [REDAKCE] a k nevlastní dceři [REDAKCE] mělo podobu jak psychického tak i fyzického násilí, v případě syna [REDAKCE] mělo podobu zejména psychického násilí. U obžalovaného je nutno zdůraznit bezohlednost a bezcitnost ve vztahu k dětem, neboť děti byly přítomny jak slovnímu tak fyzickému napadání své matky, což pociťovaly jako těžké příkoří a jak shodně vypověděly, toto jednání obžalovaného je vedlo k tomu, že opustily společnou domácnost, pokud se jim podařilo osamostatnit. Děti zaujímají k obžalovanému odmítavý postoj a i [REDAKCE] jako nevlastní dcera toto těžce nesla. Jednání obžalovaného gradovalo za situace, kdy se matky zastávaly při bití matky obžalovaným. S ohledem na to, po jakou dobu jednání obžalovaného trvalo, je nutno učinit závěr o soustavnosti tohoto jednání, takže se jednalo o období podstatně delší než je doba jednoho roku tak, jak je míněno zákonem po „delší dobu“. Obžalovaný [REDAKCE] naplnil pod bodem 1 obžaloby skutkovou podstatu zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c, d) tr. zákoníku, přičemž jednání obviněného je třeba považovat za soustavné a delší dobu trvající a takový čin spáchal na nejméně dvou osobách, které byly v jeho péči a výchově. Taktéž naplnil skutkovou podstatu zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, neboť obžalovaný s určitou bezcitností a trvalostí pod vlivem alkoholu týral jak fyzicky, tak psychicky, svoji družku, a to dlouhodobě, což pociťovala jako těžké příkoří, ač časem vzhledem ke svému onemocnění jednání obžalovaného bagatelizuje a jeho osobu si idealizuje.

Co se týče trestného činu znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zákona účinného do 31. 12. 2009, tak v tomto případě obžalovaný připustil, že měl s poškozenou [REDAKCE] pohlavní styk, ale vyloučil, že by toto jednání bylo znásilněním. Soud v tomto směru vyšel zejména z výpovědi svědkyně [REDAKCE], jejíž výpověď vyzněla přesvědčivě a věrohodně, přičemž nelze odhlédnout od toho, že skutečnosti uvedené touto svědkyní potvrdila ve své výpovědi i [REDAKCE] která v tu dobu se v domě nacházela na chodbě. V této věci je rozhodující i výpověď svědkyně [REDAKCE] nar. [REDAKCE], která připustila, že tuto informaci od dcer získala, a to v době dávno předtím než bylo vedeno trestní řízení. I toto zesiluje věrohodnost výpovědi svědkyně [REDAKCE].

S ohledem na časový odstup již se nepodařilo prokázat, v který konkrétní den se toto jednání mělo udát, ale na druhou stranu nelze odhlédnout, že prokázáno bylo přibližné období a to že k tomuto jednání došlo. Všechny okolnosti tohoto jednání musí vést soud k závěru, že jednání se událo tak, jak popsala poškozená [REDAKCE] ve své výpovědi. Soud proto dospěl k závěru o vině obžalovaného v souladu s podanou obžalobou i v tomto případě. Je zřejmé, že obžalovaný zneužil bezbrannosti nevlastní dcery, která nebyla vzhledem k okolnostem činu schopna projevit svou vůli, pokud šlo o pohlavní styk s obžalovaným popř. nebyla schopna klást aktivní odpor jeho jednání. V tomto konkrétním případě bezbrannost poškozené byla patrně způsobena požitím alkoholických nápojů. Obžalovaný tímto naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zákona, účinného do 31. 12. 2009.

Při úvaze o druhu a výměru trestu ve smyslu § 37 a 39 tr. zákoníku vzal soud v úvahu všechny okolnosti důležité pro odůvodnění konkrétního trestu ve smyslu § 125 odst. 1 tr.ř., zejména přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného přečinu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného tak, jak vyplývají z provedeného dokazování, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, dále k jeho chování po činu. Polehčující okolnost byla shledána v dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, neboť na obžalovaného se hledí jako by soudně nebyl trestán, přitěžující okolnosti byly shledány v tom, že obžalovaný spáchal celkem tři trestné činy vysoce společensky škodlivé, přičemž trestného jednání se dopouštěl po velice dlouhé období. Obžalovaný má nekritický náhled na své jednání, evidentně si neuvědomuje vysokou míru společenské škodlivosti jeho jednání. Je zřejmé, že obžalovaný se dopouštěl trestné činnosti zejména pod vlivem alkoholických nápojů, přičemž dle znalce z oboru zdravotnictví, oboru psychiatrie, je osobou závislou na alkoholu ve třetím vývojovém stádiu. Při stanovení druhu a výměry trestu soud zohlednil závažnost páchané trestné činnosti, způsob jejího provedení, vzniklé následky a i okolnosti, za nichž byla trestná činnost spáchána, přičemž je nutno zdůraznit, že obžalovaný se této trestné činnosti dopouštěl dlouhodobě, neboť se jedná o období cca 14 let, přičemž je nutno učinit závěr, že z jeho strany se jednalo o zlé nakládání s osobami blízkými, které mělo podobu psychického teroru tak, i agresivních fyzických útoků. Není rozhodující, že u poškozených se nerozvinul syndrom týrané osoby, ale toto jednání všem poškozeným způsobilo značné psychické a fyzické útrapy. Tyto skutečnosti podstatnou měrou zvyšují společenskou škodlivost jednání obžalovaného. Obžalovaný spáchal tedy tři trestné činy a je namístě v souladu s § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládat tzv. úhrnný trest odnětí svobody. Za nejpřísněji trestný soud považuje zločin týrání osoby žijící ve společném období podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, jenž je ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí dvou až osmi let, přičemž se jedná o shodný trest jako v případě zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Po zvážení všech okolností případu, s přihlédnutím k osobnosti obžalovaného a k postoji obžalovaného k jeho trestné činnosti soud dospěl k závěru, že je namístě přistoupit k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, přičemž jeho výměra byla stanovena na třicet měsíců. V případě obžalovaného s ohledem na jeho osobnost a charakter trestné činnosti není namístě již ukládat výchovný trest, neboť výchovná forma trestu by v případě obžalovaného svůj účel nenaplnila. Obžalovaný splnil podmínky pro výkon trestu stanovené v § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a proto byl do věznice s dozorem pro výkon trestu zařazen. S ohledem na osobnost obžalovaného a jeho postoj k jeho závislosti tak, jak vyplynul ze závěrů znaleckého posudku, je zřejmé, že v daném případě nelze uložit ochranné léčení, neboť by účel léčení v případě obžalovaného nebyl naplněn.

Poškozená VZP ČR se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, přičemž svůj nárok řádně doložila, a proto soud zavázal obžalovaného k náhradě škody tak, jak je výše uvedeno.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka Tábor, prostřednictvím soudu podepsaného.

Rozsudek může odvolání napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil řádně nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil řádně nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout krom obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven či omezen ve způsobilosti k právním úkonům, může i proti vůli obžalovaného za něho podat v jeho prospěch odvolání též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soud prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného.

**Okresní soud v Pelhřimově
dne 21. listopadu 2016**

JUDr. Jitka Papežová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marie Pastorková

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne **2.3.2017** projednal **odvolání**, které proti rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 21.11.2016, č.j. 7 T 51/2016-350, podal obžalovaný [REDAKCE], nar. [REDAKCE] soukromý podnikatel, trvale [REDAKCE] a rozhodl o něm **t a k t o** :

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného jako nedůvodné **z a m í t á** .

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově byl obžalovaný pod bodem ad 1) uznán vinným zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) tr. zákoníku a zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Pod bodem ad 2) obžalovaný navíc uznán vinným i trestným činem znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zákona, účinného do 31.12.2009. Výše označených zločinů a trestného činu se měl obžalovaný dopustit skutky, které pod příslušným číselným označením konkretizovány ve výrokové části napadeného rozsudku. Obžalovaný byl soudem I. stupně odsouzen podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozené společnosti Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ 41197518, Praha, Orlická 4/2020, pro doručování Regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj, a Kraj Vysočina, Benešova 10, Brno, na náhradě škody částku 2021,97 Kč.

Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť v zákonem stanovené lhůtě proti němu podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce odvolání, které směřuje výhradně do výroku o uložení trestu. Obžalovaný nesouhlasí s tím, jaké důvody soud I. stupně ve svém rozhodnutí zmínil, které jej vedly k uložení nepodmíněného trestu. Obžalovaný je toho názoru, že jsou dány předpoklady pro uložení trestu podmíněně odloženého. Poukazuje na to, že soud I. stupně náležitým způsobem nezhodnotil polehčující okolnost, spočívající v jeho dosavadní bezúhonnosti a nepřihlédl odpovídajícím způsobem ani k tomu, že chování

obžalovaného nezanechalo žádné následky na poškozených, jakož i k tomu, že toto jeho chování v domácnosti a v rámci rodiny bylo jejími příslušníky dlouhodobě tolerováno, takže si ani neuvědomoval jeho protiprávnost. Zejména pak družka obžalovaného svým postojem k osobě obžalovaného a k jeho jednání v rodině významně přispívala k tomu, jak se situace v rodině postupem doby vyvíjela. Nelze také přehlédnout, že v průběhu trestního řízení se družka k obžalovanému vrátila a v současné době opět sdílí společnou domácnost. Lze tudíž konstatovat, že jeho družka – pokud s obžalovaným jejich soužití dobrovolně obnovila – nemohla jeho chování vnímat tak negativně, jak jej vyhodnotil soud I. stupně. Za této situace se obžalovaný proto domnívá, že po náležitém zhodnocení všech výše uvedených skutečností lze uložený trest odnětí svobody podmíněně odložit, a že i v tomto případě bude účel trestu naplněn. Obžalovaný proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu změnil a rozhodl tak, že výkon uloženého trestu odnětí svobody bude podmíněně odložen na přiměřenou zkušební dobu.

Veřejné zasedání dne 2.3.2017 konáno za splnění všech procesních podmínek v nepřítomnosti obžalovaného. Tomuto bylo předvolání k veřejnému zasedání řádně doručeno do vlastních rukou dne 14.2.2017. Svoji neúčast u veřejného zasedání relevantně neomluvil.

Poté, co byla předsedkyní senátu podána zpráva o stavu věci a byl jí konstatován napadený rozsudek, obhájce obžalovaného přednesl podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením, tak jak toto založeno na č.l. 363-365 tr. spisu a zdůraznil stěžejní odvolací důvody. Obhájce zdůraznil, že odvolání je podáváno výhradně do výroku o uloženém trestu, který koncipován jako nepodmíněný. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře konstatovala, že k výroku o trestu, tak jak byl učiněn ze strany soudu I. stupně, nemá naprosto žádných výhrad. Tento výrok je totiž náležitým způsobem ze strany soudu I. stupně odůvodněn. Dle státní zástupkyně nejsou u obžalovaného splněny podmínky pro ukládání trestu výchovného, podmíněně odloženého, kterého se domáhá. Státní zástupkyně proto navrhla, aby odvolání obžalovaného bylo podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Z iniciativy odvolacího soudu bylo dokazování doplněno o čtení aktuálního opisu rejstříku trestů obžalovaného, ze kterého se podává, že byl v minulosti pouze jedenkrát soudně postihnut, k tomuto odsouzení však nelze již přihlížet. Z úmrtního listu, který vystaven Městským úřadem [redacted] dne 30.1.2017 vyplývá, že družka obžalovaného p. [redacted]. Po takto doplněném dokazování v rámci odvolacího řízení obhájce obžalovaného v rámci konečného návrhu požádal soud, aby k odvolání obžalovaného byl napadený rozsudek ve výroku o trestu změněn a nově bylo rozhodnuto tak, že u obžalovaného bude výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložen na přiměřenou zkušební dobu. Státní zástupkyně následně odkázala na konečný návrh, který již ve věci učinila.

Krajský soud jako soud odvolací postupem podle § 254 odst. 1 věta druhá tr. řádu přezkoumal k odvolání obžalovaného napadený výrok rozsudku soudu I. stupně, tedy výrok o uloženém trestu a způsobu jeho výkonu, přezkumu podrobil taktéž i řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo. Učinil závěr, že opravnému prostředku obžalovaného [redacted] není namístě přisvědčit.

Bylo zjištěno, že Okresní soud v Pelhřimově postupoval v řízení v plném souladu s trestním řádem, skutkový stav věci pak zjistil v rozsahu pro rozhodnutí potřebném, aniž by o tomto vyvstaly důvodné pochybnosti, tedy tak, jak mu ukládá ust. § 2 odst. 5 tr. řádu. Po vyhodnocení všech shromážděných důkazů postupem rozvedeným v ust. § 2 odst. 6 tr. řádu pak plně po právu shledal obžalovaného vinným předmětnými skutky, které kvalifikoval jako trestné činy, konkretizované ve výroku napadeného rozsudku, jakož i shora v úvodním odstavci odůvodnění tohoto rozhodnutí. Ostatně proti výroku o vině obžalovaný nevznesl žádných výhrad, výrok o vině přijal, tento výrok ani nebyl jeho odvoláním napaden.

Pokud tedy za situace, kdy odvolací soud akceptoval výrok o vině obžalovaného, tak jak se podává z napadeného rozsudku, zaměřil se v rámci své přezkumné povinnosti i na výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen, a který koncipován jako trest úhrnný v souladu s ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Procesní soud správně zvolil k potrestání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] trest represivní povahy, trest nepodmíněný, neboť obžalovaný se i přes svoji dosavadní bezúhonnost dopustil celkem tří trestných činů, které vykazují vysokou společenskou škodlivost, o čemž svědčí již samotné trestní sazby. Procesní soud naprosto nepřehlédl, že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl po velmi dlouhou dobu. Procesní soud zaregistroval i zcela správně nekritický náhled obžalovaného na své protiprávní jednání, kterého se dopouštěl zejména pod vlivem alkoholu. Pokud tedy při úvahách, jaký druh trestu obžalovanému [REDAKCE] uložit, procesní soud správně dovodil, že jsou u něho dány veškeré zákonné parametry pro ukládání trestu nepodmíněného, kdy nutnost takovéto volby procesní soud správně odůvodnil tak, že ze strany obžalovaného se jednalo o zlé nakládání s osobami blízkými, které mělo podobu psychického teroru, tak i agresivních fyzických útoků. Jeho jednání značným způsobem přivodilo poškozeným psychické a fyzické útrapy. S přihlédnutím k dlouhodobosti jednání obžalovaného je tedy nepodmíněný trest jediným druhem trestu, který u obžalovaného může splnit svůj výchovný účel.

Pokud byl procesním soudem vyměřen obžalovanému úhrnný nepodmíněný trest v trvání 30 měsíců, tedy mírně nad spodní hranici rozhodné zákonné trestní sazby dané § 199 odst. 2 tr. zákoníku, nejde o trest nespravedlivý, nezákonný. Obžalovaný zcela správně pro výkon nepodmíněného trestu zařazen podle všech zákonných podmínek do věznice s dozorem v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Procesní soud navíc náležitým způsobem vysvětlil, proč obžalovanému neuložil ochranné léčení protialkoholní, neboť dovodil s ohledem na osobnost obžalovaného a jeho postoj k závislosti na alkoholu, tak jak vyplynulo ze závěrů znaleckého posudku, že účel léčení by v jeho případě nebyl naplněn.

Za věcně správný a zákonu neodporující je nutno považovat i výrok, který byl soudem učiněn v rámci adhezního řízení podle § 228 odst. 1 tr. řádu ve vztahu k poškozené společnosti – Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR.

Z toho, co se podává shora je tedy patrné, že odvolací soud neshledal podmínky pro ukládání trestu výchovné povahy, trestu podmíněně odloženého, kterého se svým podaným odvoláním obžalovaný domáhal. Odvolací soud tudíž nepřisvědčil argumentaci opravného prostředku obžalovaného, jeho odvolání vyhodnotil jako nedůvodné a jako takové je postupem podle § 256 tr. řádu zamítl.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Táboře dne 2.3.2017

JUDr. Jiřina Roubíčková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Alice Srbová

Alice
Srbová
Digitálně podepsal
Alice Srbová
Datum: 2017.03.07
10:06:25 +01'00'